52e jaar. — Nr 102. Zaterdag, 26 Augustus 1905.

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *POSTRIJDER* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **Groote Markt, te Tongeren.**

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Drie maal per week : 6 fr. per jaar.
Twee - - 5 »
Een - - 4 »

Een blad afzonderlijk 10 centiemen.

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad, 1 frank den drukregel.

TONGEREN, DEN 26 AUGUSTUS 1905.

VAN ALLES WAT.

VERDRAAGZAAMHEID. — Ziehier den raad, door het *Laatste Nieuws* gegeven aan de liberalen :

« Vrijzinnigen ! ontwijkt de koffiehuizen, waar de klerikalen zijn binnengedrongen en vereenigt u daar, waar gij overtuigd zijt dat een klerikale notaris, dokter, enz., nog den voet niet zetteden, en, indien een klerikaal daar binnendringt, wijst hem het gat van den timmerman. Uwe plaats, anti-klerikalen, is niet bij de klerikalen, noch in klerikale gezelschappen of maatschappijen. Vergeet de spreuk der geuzen niet wanneer de inkwisitie in volle macht woedde :

« *Liever Turksch dan Paapsch !* »

Dus als katholieken een pintje willen gaan drinken in een liberale herberg moet de baas hun 't gat van den timmerman wijzen, in andere woorden hij moet ze buiten smijten.

Best dat de katholieken bij katholieken ter herberg gaan, onze katholieke bazen zullen er niets bij verliezen, ter contrarie.

't Is verstaan, katholieken, geen pintje meer gedronken in eene geuze herberg uit vrees van ongemakken, van buiten gesmeten te worden uit liberale verdraagzaamheid.

***

BEKENTENIS. — Uit de zitting des Senaats van Donderdag 10 Augustus :

M. LIEBAERT. — Wat den postdienst betreft, ik denk dat in geen land de dienst zoo goed is ingericht als in België, Engeland zelve bekent het.

M. WIENER. — Het is waar.

M. HOUZEAU DE LEHAIE. — Volkomen waar.

Zoo, zoo ! en dat zijn twee liberalen, die twee heeren...

Toe, liberalen, schrijft maar eens rap dat de Postdienst in België de slechtste is die er in de wereld bestaat !

Immers 't is ongehoord dat liberalen in 't openbaar durven bekennen dat er onder een katholiek ministerie iets goeds in België bestaat.

***

DE VOLGENDE CIJFERS geven een denkbeeld van hetgeen zooal als eetwaren of genotmiddelen op de booten der *Norddeutscher Lloyd* jaarlijks verbruikt wordt :

3,950,000 kilos vleesch, vertegenwoordigende 13,000 ossen, 14,200 varkens, 7000 kalveren en 16,000 schapen, verders 525,000 kil. pluimgedierte, 817,992 pond boter, 1,102,297 liters versche melk en 4897 bussen gecondenseerde melk, ruim 5 millioenen eieren, 3 1/2 millioen kilos brood, 271,520 flesschen wijn (waaronder 46,694 flesschen champagne), 1,820,452 liters bier en 473,743 lit. minerale wateren, 330,848 pond koffie, 29,578 pond thee en 21,636 pond chocolade, terwijl er jaarlijks 1,189,994 cigaren aan boord verkocht worden. Dat alles vertegenwoordigt eene waarde van ruim 15 millioen frank.

***

1830-1905. — In 1830 had België eene bevolking van 3,705,000 zielen ; heden telt het 7 millioen.

5 jaar later bedroeg zijn uitvoer 199 miljoen, zijn invoer 186 miljoen ; in 1900 stijgt de eerste cijfer tot 3594 en het tweede tot 3297 miljoen.

In 1865 ontvingt de ijzerenweg van wege de reizigers 393,000 frank ; in 1899 64,631,000 frank.

Het inkomen der eigendommen is verdriedubbeld, terwijl het in Frankrijk de helft verminderde.

18,000 werklieden genoten van de wet op de werkerswoningen voor het bouwen van een eigen huis, 40,000 andere verkregen een eigen haard daar de fiskale kosten met de helft verminderden.

Die cijfers zijn van Auguste Boucher en Edouard Drumont, twee groote Fransche schrijvers, die geenen lof genoeg over hebben voor ons klein, maar kloek België.

***

België bezit ongeveer 1700 gazetten, waarvan slechts 68 dagelijks verschijnen.

Te Berlijn, hoofdstad van het Duitsch keizerrijk, verschijnen er nagenoeg 1509 gazetten, het derde deel van geheel Duitschland. Daarvan zijn er 50 die aan politiek doen, 30 verschijnen in de omliggende steden, 60 zijn voor de klucht, 40 strijden voor de ontvoogding der vrouw, 28 houden zich uitsluitelijk bezig met muziek en schouwburgen.

In Engeland verschijnen thans 2461 dagbladen.

In 1845 waren er in het Vereenigde Koninkrijk slechts 551 gazetten, waarvan er maar 14 dagelijks verschenen.

Tot in 1836 was ieder Engelsch blad belast met eenen taks van fr. 4,25 per aankondiging en van fr. 0,40 per exemplaar. Daarbij kwamen ook nog taksen op het papier. De uitgever van het blad mocht, op straf van boete, onder de 60 centiemen geene gazet verkoopen.

In December 1904 waren er te Parijs, 3,442 gazetten. Daarvan waren er 248 tijdschriften van geneeskunde, 242 beursbladen, 226 politieke, 226 tijdschriften over verschillende onderwerpen, 135 geillustreerde, 120 modebladen. Voor de verschijning, zijn er 146 dagbladen, waarvan 81 politieke ; 991 weekbladen, 1205 maandbladen en 348 die niet regelmatig verschijnen.

In de departementen waren er 4352 gazetten en in de Fransche koloniën nog eens 426. Daaronder zijn 532 dagbladen en 2032 weekbladen.

***

Wij hebben al dikwijls aan onze lezers den raad gegeven van, indien zij op den buiten hun brood kunnen winnen, naar de stad niet te verhuizen. Ja, er staan in Brussel vele en schoone gebouwen, en op straat ontmoet ge schier niets anders dan heeren en mevrouwen. Maar achter al die bedrieglijke pracht schuilt heel veel ellende, en de arme hut van den werkman in het veld, is een kasteel vergeleken met de krochten waarin duizenden stedelingen verkwijnen en ellendig vroegtijdig het leven verliezen.

Te Brussel wonen 93,965 menschen in kelders, zolderkamers en ellendige woonsten.

De Pastoor van Ars.

Te Ars, het kleine voorstadje, waar in het midden der vorige eeuw een eenvoudige pastoor zijn werk verrichtte, hebben thans groote feesten plaats gevonden ter eere van dienzelfden Pastoor, op den eersten verjaardag zijner zaligverklaring. Drie kardinalen, vijftien aartsbisschoppen en bisschoppen waren in de kleine gemeente van nauwelijks 500 inwoners bijeen.

Maar die 500 bewaren als een kostbaar erfgoed de herinnering aan den grooten man, die klein was in eigen oogen en in de oogen der wereld, waar gezien wordt naar uiterlijken glans, niet naar schatten, die worden verzameld en bewaard in het hart en geweten.

En men houdt te Ars zorgvuldig in stand al wat de herinnering aan dezen merkwaardigen zielenherder kan verlevendigen, de oude pastorij met de schamele meubelen, het bed, waarop de eerw. heer Vianney stierf, met dezelfde matras en het eigen kussen ; de lantaarn, die hem in den nacht lichtte naar de kerk, waar hij vaak reeds om twee ure in den vroegen morgen begon biecht te hooren, te balsemen de gewonde zielen, die van alle streken tot hem kwamen, gelrokken door eene geheimzinnige macht naar den man, die hunne innigste gedachten en gevoelens begreep alsof het zijne eigene waren, ja, somtijds ze reeds wist, voordat ze waren uitgesproken.

En thans, bijna vijftig jaren na zijnen dood, was weer de pastorij vervuld met eene groote menigte, evenals de oude kerk, waar zijn wonderbaar bewaard lichaam rust na zooveel jaren van versterving en arbeid.

In die oude kerk staat nog de stoel waarop hij zat, de jeugd onderwijzend in de waarheden van den godsdienst, de eenige waarheden die ten slotte werkelijke, blijvende waarde hebben. Men vindt er nog het hoekje, waar hij zijn preeken schreef in de enkele vrije oogenblikken die hem bleven, en de biechtstoel, waarin hij 18 uren per dag doorbracht, bijna een halve eeuw lang, steeds in dat oude kerkje.

En thans was zelfs de nieuwe parochiekerk bij lange niet ruim genoeg om de toegestroomde scharen te bevatten, maar moest eene reusachtige tent worden opgericht in den vorm eener kathedraal, om er de plechtigheden te vieren.

Duizend priesters waren er aanwezig, om in het voorbeeld en de voorbede van den thans zaligen pastoor kracht te vinden voor hun moeilijk, in Frankrijk steeds moeielijker wordend werk ; en twaalf duizend zitplaatsen waren er voor de overige pelgrims ; de vele duizenden boven dit getal aanwezig, golfden in groote menigte onder het gehoomte, waardoor de zon vergulde stralen schoot.

Toen klonk het ECCE SACERDOS en werden woorden gehoord van geloof en kracht.

De vrouwen en hunnen invloed.

Het is alweer de vrouw die het gedaan heeft, hoor ik menigeen zeggen als ze mijn opschrift lezen. Die vrouwen ! die vrouwen ! die vrouwen ! die hebben het toch erg te verduren.

Wel lezers, dat bestaat, maar als wij weten dat men meestal scherst met hetgene wat ons lief is, dan hebben wij dadelijk op de gekeerde bladzijde liefde en scherst !

Dat de vrouwen van natuurwege nieuwsgierig zijn, kan gezegd worden zonder hen te kwetsen ; immers, dat werd zoo dikwijls reeds herhaald, dat wij er aan gewoon zijn geworden !

Die nieuwsgierigheid gaat tot het uiterste bij velen, wanneer het er op aankomt te weten wat de mannen over hen zeggen of denken. Welnu, die weetzucht zal voldaan worden door de lezing van het hieronderstaande.

De groote Engelsche Salisbury geeft als volgt zijne gedachten over de vrouw :

« De invloed der vrouw op het gansche leven is buitengewoon groot, en als wij de geschiedenis open slaan, doen wij weldra de overtuiging, op dat de vrouwen zeer dikwijls met groot gewicht op de gebeurtenissen der wereld hebben gewerkt.

Wij kunnen den hoogmoed van ons, hoogmoedige zonen van Adam, niet met dien der vrouwen vergelijken. Zijn zij niet inderdaad de bewaarsters der zeden, der godsvrucht, der kinderlijke liefde ? Wie niet een monster is, bezit deze liefde in zijn hart. Is dat niet het bewijs der moederlijke macht ?

Indien de vrouw waardigtijk hare zending volbrengt door raad en voorbeeld aan haren echtgenoot en hare kinderen, trekt zij over hen talrijke zegeningen. Kent gij een beter onderwijs, eene krachtigere bescherming dan eene vrouw die hare kinderen de gevaren der wereld voorspiegelt ?

Indien de vrouwen mijne meening vroegen om te weten in welke houding zij hun portret moesten laten maken, dan zou ik hun zeggen : daar is geen schooner houding dan die eener moeder, het tafereel der bedorven wereld voor kinders oogen houdende !

En indien de jonge dochters mij dezelfde vraag stelden, hewel ziehier mijn antwoord :

Tot op den dag dat gij den huwelijksluier of den maagdensluier zult aannemen, laat uw portret maken als deftige jonge dochter, met de witte lelie in de hand.

Indien de moeder slechts bekommerd met concerten, bals, comedies en romancen, de zorg harer familie aan vreemden overlaat, zal het niet te verwonderen zijn dat de jeugd der zonen ontaard wordt en dat de zusters het voorbeeld hunner broeders volgen.

De moeders zijn huisvrouwen en bijgevolg moet het huis hunne gewone verblijfplaats zijn.

't Is daar dat zij over de opvoeding en het onderwijs hunner kinderen moeten waken en hun iederen avond vragen : « Wat heeft de meester u heden geleerd ? »

Aldus is het volstrekt noodzakelijk hedendaags de grootste zorg te besteden aan de huiselijke opvoeding ; dit moet de grootste bezorgheid zijn der moeders.

En ik ben overtuigd dat al de netten, om de jeugd te vangen, zullen scheuren voor de oogen en de wakende liefde der moeders. »

Ziedaar de strenge woorden van een wijs man.

Weinige onzer eerbare lezeressen, die zonder twijfel met buitengewone belangstelling deze regels hebben doorlezen, zullen eene « mea culpa » hebben uitgesproken ; 't is ook zoo lastig zich plichtig te erkennen. Daarenboven vinden wij nog vele brave huismoeders, die hunne taak tamelijk wel verstaan.

Zij zullen eene aanmoediging gevonden hebben in de woorden van den grooten Salisbury, en door dit artikel bezitten zij nu de overtuiging dat wij eerder den naam van vrouwenminnaar in plaats van vrouwenhater verdienen.

ISBEN.

Tentoonstelling van Luik.

Het luchtballenfeest.

Dit feest hetwelk verleden zondag moest uitgesteld worden ter oorzake van het onstuimige weder, heeft maandag plaats gehad. Te Cointe, op het Sportplein en in den omtrek, telde men duizende nieuwsgierigen, en het ware niet gemakkelijk te berekenen hoeveel oogen er de gansche stad door en in de omliggende dorpen de luchtballen volgden in hunne majesteitvolle vaart, op eene hoogte van verscheidene honderden meters.

Ziehier de namen der opgelaten luchtballen :

« Le Stix, » van M. Cornier, lid van den « Aéronautique Club, » van Frankrijk ;

« Utopie, » van M. de Brouckère, lid van den « Aéro-Club, » van België ;

« Le Radium II, » van M. de la Vault, lid van denzelfden Club ;

« Phébé, » van M. Zens, lid van den « Aéro-Club, » van Frankrijk ;

« Simoun, » van M. Bachelart, lid van denzelfden Club ;

« L'Aiglon, » van M. Lafagne, insgelijks lid van laatstgenoemden club.

De luchtbal van M. Zens, kwam te Ruckelingen neder, niet verre van de kapel der H. Agatha, een punt dat de luchtreiziger te voren aangeduid had ; M. de la Vault, op 2 kil. van het door hem aangewezen dorp Millen ; en M. Bachelart in de nabijheid der statie van Glons.

***

De luchtbal, toehoorende aan een Franschen luchtreiziger en zondag H. ontsnapt op de hoogvlakte van Cointe, werd maandag avond, rond 10 ure, teruggevonden in een veld des heeren Caby, te Julémont (Herve).

***

Naar men ons verzekert, worden er morgen zondag achtereenvolgens 14 luchtballen opgelaten.

Wegwijzer van den bezoeker.

TUINEN open tot 11 ure 's avonds.

HALLS open tot 6 ure 's avonds.

PAVILLOEN DER STAD LUIK, Park der Boverie, open tot 6 ure s'avonds.

PALEIS DER OUDE KUNST, open tot 6 ure, inkomprijs 50 centiemen.

ARÈNES LIÉGEOISES. — Groot Music-Hall. Van 4 tot 11 ure 's avonds, groote voortdurende vertooningen. — Inkomprijs 50 centiemen.

De waarlijk sensatienummers welke het Bestuur van den Music-Hall vereenigd heeft, kunnen door eenieder gehoord en gezien worden. Zij zijn vermakend en zeer belangwekkend.

OUD LUIK. — Open tot 11 ure 's avonds.

In het Oud Luik, bezoek aan de KOOLMIJN.

Bezoekt den PHOTORAMA en den NIEUWEN CINEMATOGRAAF LUMIÈRE.

Bezoekt het AQUARIUM in den Acclimatatietuin.

Gaat naar het HOTEL DU LAC, Boulevard d'Avroy, 250, Luik. (Ziet de aankondigingen).

Instelling van Choux de Paris, O. Lallement, in het Frangnèepark. Ziet de aankondigingen.

1830 Stad Tongeren 1905

Groote Feesten

gegeven ter gelegenheid van de 75ste verjaring van 's lands Onafhankelijkheid op zondag 17 September 1905, met de welwillende medehulp van vreemde Turn- en Muziekmaatschappijen (fanfaren en harmonies) en al de Maatschappijen der stad.

Programma :

2 ure namid. — Vergadering der Maatschappijen aan de Statieplaan.

2 1/2 ure. — Grooten optocht.

***

De volgende premiën zullen uitgeloot worden onder al de deelnemende Maatschappijen aan bovengezegden stoet :

Eene premie van	**100 fr.**
Eene premie van	**75** »
Twee premiën van	**50** »
Eene premie van	**25** »

De Maatschappijen vreemd aan de stad zullen ieder eene herdenkings medalie ontvangen.

3 ure. — Ontvangst op het Stadhuis der Turnmaatschappijen en der Voorzitters van al de deelnemende Maatschappijen, alwaar de eerewijn hen zal aangeboden worden.

3 1/2 ure. — Uitvoering van het Nationaal lied de « Brabançonne » door de Koninklijke Muziekmaatschappijen « Casino en Concordia. »

Onmiddelijk daarna : Op de Groote Markt ; Turnfeest, Japansch vuurwerk en concerten door de Koninklijke harmoniën der Casino en Concordia.

6 1/2 ure. — Uitloting der premiën op het Stadhuis.

8 1/2 ure. — Buiten Kruispoort ; GROOT VUURWERK. Verlichting van den toren van O. L. V. kerk.

N. B. — Het Japaansch en ander vuurwerk zullen afgestoken worden door den heer Aimé Van der Elst, opvolger van M. Ricard, vuurwerkmaker van Zijne Majesteit den Koning en der stad Brussel.

Nachttreins zullen ingericht worden vertrekkende uit Tongeren rond 11 u. naar S'Truiden, Hasselt, Luik, Lanaeken, Fexhe le haut Clocher en Cortessem.

De inwoners der stad zijn vriendelijk verzocht hunne huizen te bevlaggen.

DE INRICHTERS :

Jos. DECKERS, JULES VONCKEN,
Gemeente Raadsleden.

GEZIEN EN GOEDGEKEURD :
DE BURGEMEESTER EN SCHEPENEN ; DE SECRETARIS.

FÊTES JUBILAIRES DE TONGRES.

Détail du **Grand Feu d'artifice** qui sera tiré à Tongres, le dimanche 17 septembre 1905, à 8 1/2 h. du soir, par M. AIMÉ VAN DER ELST, successeur de M. Ricard, artificier de la Maison du Roi et de la Ville de Bruxelles.

Annonce du feu.

10 coups de canon (air comprimé) — 10 marrons à triple détonation — 10 volcans à 150 pétarades — 10 bombes multicolores.

Embrasement aux flammes de bengale.

1e coup de feu.

TROIS CAPRICES ITALIENS (nouveauté).

Intermède.

10 fusées marquise — 10 tourbillons brillants — 10 saucissons chinois — 10 bombes étoiles — 10 volcans à 300 pétarades.

2me coup de feu.

LA GRANDE MAJESTUEUSE avec huit réflecteurs.

Intermède.

10 fusées diaboliques — 2 bombes chantantes — 1 bombe étoile de mer — 1 bombe phare — 10 volcans à 150 détonations — 10 saucissons chinois — 10 tourbillons brillants.

3e coup de feu.

TROIS CAPRICES VOLANTS, pièces aériennes (dernière nouveauté).

Intermède.

5 bombes chevelures — 1 fusée parachute — 1 bombe étoile de mer à deux répétitions — 10 fusées mitrailleuses — 10 bombes unicolores — 2 bombes sifflets.

4e coup de feu.

DEUX RÉFLECTEURS ÉLECTRIQUES.

5e coup de feu.

DEUX CASCADES à 5 étages en feu diamant.

Intermède.

10 fusées pluie serpent — 10 volcans à 300 détonations — 1 bombe étoile de mer — 1 bombe croix de Malte — 10 tourbillons brillants — 10 saucissons chinois.

6e coup de feu.

LES CHUTES DU NIAGARA, en feu électrique sur un développement de 25 mètres.

7e coup de feu.

BOMBARDEMENT par 200 chandelles romaines explosibles, électriques nouvelles.

8e coup de feu.

BOUQUET APOTHÉOSE :

Le Portrait de Sa Majesté le Roi.

300 fusées multicolores — 5 batteries volcans — 5 batteries bombes — 5 batteries coups de canon — 5 batteries comète — 200 coups de canon — *UNE BOMBE MONSTRE D'ADIEU.*

Stads- & Provincienieuws.

Paardenmarkt te Tongeren, DONDERDAG 14 SEPTEMBER.

Op de Markt van Tongeren van donderdag waren te koop gesteld : 382 koeien en kalveren, 174 vette varkens en 1843 magere varkens.

Apotheek. — Zondagsrust.

ZONDAG 27e AUGUSTUS zal de Apotheek van

M. SWINKELS

alleen open blijven, van 12 uren 's middags tot 12 uren 's nachts, voor de dringende noodwendigheden.

Bij den *POSTRIJDER* van heden behoort een **bijvoegsel.**

GENOOTSCHAP VAN DEN **H. Vincentius à Paulo.** — Aanbidding van den eersten vrijdag der maand, den 1 Sept. aanstaande in Onze-Lieve-Vrouw Kerk, van 2 tot 6 ure.

Om half zes Lof.

ASSOCIATIE VAN HET H. SACRAMENT EN VAN HET WERK DER ARME KERKEN. — Vrijdag 1 Sept., om 5 1/2 ure, Lof in O. L. Vr. kerk. Aanbidding van 2 tot 6 uren.

MAATSCHAPPIJ « St-SEBASTIAAN. »
Concordia. — Tongeren.

Ter gelegenheid der nationale feesten zal er eenen grooten wedstrijd plaats hebben op het Tongersch blazoen, in het lokaal der bovengenoemde maatschappij, te beginnen op zondag 10 September 1905 tot donderdag 14 September er op volgend.

Prijzen gewaarborgd fr. 125.

De Secretaris, G. BOETS. — De Voorzitter, P. THYSEN.

OFFICIEELE AKTEN.

De landbouwdecoratie van 2de klas wordt toegekend aan de hierna genoemde arbeiders der provincie Limburg :

Bergs P. J., te Stockheim — Biets C., te Ordingen — Bosmans H. te Gors-op-Leeuw — Broux M., te Eygenbilsen — Clerinx H., te Tongeren, wijk Luik — Cuppers J., te Wellen — Didden J., te Achel — Dirkx M., te Meeswyck. — Eerdekens Anne-Elisabeth te Peer — Herten Chr., te Vroenhoven — Mergey J., te Gors-op-Leeuw — Cols A., te Hoesselt — Ooms J., te Hechtel — Paquay S., te Bitsingen — Steegen M., te Eygenbilsen — Stroeken Catharina, J. Wonck — Teuchy J., te Borgloon — Thijsen, te Achel — Vangeenderhuizen L., te Hasselt — Vanderlinden D., te Achel — Vandevenne H., Hoelbeek — Vanmechelen K., te Ordingen.

STANHOPE

DE

Amerikaansche detective.

(14de vervolg.)

Toen Lea in den salon verscheen trad een groote, gesluierde vrouwengestalte haar te gemoet, dezelfde die in 't rijtuig Vernet gevolgd was.

— Is u het, M. Stanhope ? vroeg zij den verkleeden detective.

— Ja, mevrouw, en ik behoef u wel niet te verzekeren, dat alleen dringende noodzakelijkheid mij genoopt heeft u in dit uur te storen.

— U komt juist bijtijds, antwoordde zij ernstig en gaf hem den ontvangen brief.

— Komt die van Lenz ?

Lea knikte.

— Verlangen zij, dat ge komt ?

— Ja.

— Maar ge zult niet gaan ?

— Hoe zou ik dat nu kunnen ! zij kon nauw haar snikken bedwingen. En toch, haar trekken drukten vrees uit.

— U moet het zonder bedenken weigeren, mevrouw, zoo stelde Stanhope haar gerust. Geef niet toe aan hun eisch en laat dezen brief maar aan mij.

Lea aarzelde.

— Om uwen veiligheidswil moet ik dat papier hebben, drong hij ; ik moet weten waar die lieden zich verborgen houden.

Zij gaf het hem nu zonder tegenspraak en hij bedankte haar.

— Is Vernet hier geweest ? vroeg hij verder.

— Ja.

— En met wien heeft hij gesproken ?

— Met niemand. Ik heb enkel van den knecht vernomen, dat hij Alan zijn kaartje liet brengen, maar niet ontvangen werd.

— Ach ! Stanhope's blik viel bij toeval op het portret van Alan, dat op den ezel stond.

— Hoe onvoorzichtig, mompelde hij hallluid. Dat moet hier weggenomen worden. Is Vernet in deze kamer geweest ? Kan hij het portret gezien hebben ?

— Ik weet het niet, antwoordde zij ; maar ik zal er dadelijk naar informeeren.

Zij ging de kamer uit en hij bezag oplettend het portret.

— Zoo'n stukje linnen bederft ten slotte al mijne plannen ! dacht hij kwaad. Als Vernet dat gezien heeft, wordt mijne taak geweldig bemoeilijkt.

Lea kwam weer in de kamer.

— 't Is zooals ge vreesdet, zegde zij. De knecht vertelde mij dat Vernet hier was, dat hij het portret lang bezien heeft en toen gevraagd, wien het voorstelde.

— Dan baat 't niet meer, het weg te stoppen ; integendeel, dat kan argwaan wekken. Let nu goed op mijn woorden, mevrouw, en breng nauwkeurig aan uw zwager over wat ik zeg.

Vernet heeft de vrouw van Lenz opgemerkt, toen ze uwe meid den brief gaf ; hij is haar nagegaan, en als hij haar vindt, zal hij met hare hulp beproeven, te bewijzen dat Alan de moordenaar is.

— Mijn schoonbroeder is echter onschuldig, riep Lea uit.

— Zijt ge daarvan wel zoo zeker ?

— Ik... ik... Zij hield plotseling op.

Stanhope boog zich naar haar toe.

— Mevrouw, zegde hij, drukkend op elk woord ; weet ge wie den slag toebracht ?

Een hevige siddering deed haar lichaam beven.

— Ik kan niet zeggen wie dien man gedood heeft. Ik weet het niet. Het was een oogenblik van de grootste verwarring, maar — Alan heeft het niet gedaan, neen — neen, hij niet.

Stanhope zag de jonge vrouw verrast aan. Hij begreep die plotselinge ontroering niet. Daar schoot hem een gedachte te binnen. Hoe, als zij zelf in een oogenblik van de grootste vertwijfeling de daad had gepleegd ? Dergelijke dingen behooren niet tot de onmogelijkheden ; het is meer gebeurd, dat zwakke vrouwen in het uur des gevaars moedig naar een wapen grepen.

Hoezeer Stanhope in zijne kwaliteit van detective ook verlangde te weten, wie Jozef Siebet had gedood, kon hij het toch niet van zich verkrijgen, de zwaar beproefde vrouw met verdere vragen te kwellen.

— Laten we die zaak rusten, zegde hij. Vergeet niet uw zwager te waarschuwen, maar verzwijg hem mijn naam. Het is niet noodig, dat hij dien weet ; want hij kent mij toch niet. Ook moet hij niet de stad verlaten, maar kalm hier blijven ; doch laat hij in elk geval vermijden, met vreemde menschen samen te zijn. Ook u raad ik dat : ontvang geen vreemden.

— En gij ?

— Ik zal voorloopig niet komen, maar hoop, dat als wij elkaar weerzien, al uw zorgen verdwenen zijn. Ook uw dochterke zal dan wel gevonden zijn. Dus, mevrouw, moed en geduld. Pas in elk geval op voor Vernet ! Hij bewaakt uw huis dag en nacht en van zijn zijde wacht u het grootste gevaar.

Er verliepen verscheidene uren vóór Vernet weer op zijn observatiepost bij de villa verscheen. Hij zag er zeer tevreden uit ; want zijne jacht op de beide vrouwen was met gewenscht succes bekroond. Hij had haar niet alleen tot haar schuilhoek kunnen vervolgen ; maar ook bestatigen, dat de eene werkelijk de door hem zoo ievertig gezochte Sibylle Lenz was.

Daar hij in de nabijheid der villa niets verdachts bespeurde, meende hij zich wel een poosje te kunnen verwijderen, om na de langdurige inspanning wat uit te rusten.

Reeds stond hij op het punt naar huis te gaan, toen hij een lijkwagen zag naderen. Men kwam de kist brengen voor den doode. 't Was een prachtige met zilver versierde kist.

Vernet bleef als aan den grond genageld staan. Zijn scherp oog had iets merkwaardigs ontdekt. De man in den zwart-en-rooden domino, die hem had opgedragen, Lea Burton te bespieden, was zeker zes voet lang. En deze kist moest voor een veel kleiner man bestemd zijn. Toch stond er op de zilveren plaat van het deksel : Archibald Burton, dat had hij duidelijk gezien. Wie was dan de andere, dien Vernet voor den heer des huizes had gehouden ?

Eensklaps kreeg hij licht. Met een onbeschrijfelijken blik zag hij op naar de dichtgesloten vensters der villa.

— Ah, Alan Burton, mompelde hij, — nu heb ik u !

XVI.

Na het nachtelijk drama had het echtpaar Lenz zich in de oude woning niet meer veilig gevoeld en een nieuw verblijf gezocht. 't Was spoedig gevonden en was nog vuiler, verwaarloosder en ongastvrijer dan het vorige, maar dat hinderde hun niet.

Tegen den avond van den dag, waarop Vernet hun spoor gevonden had, waren beiden thuis ; hij zat aan de tafel met een glas whisky voor zich, en zij was aan het forneis bezig iets te koken, waarin zij van tijd tot tijd roerde en dan uit een lepel proefde. Daarna schonk zij uit een flesch eenige bruine droppels er in, liet het nog een poosje koken en goot dit drankje toen in een kom, dien ze naast de kachel op den grond neerzette.

Lenz had zwijgend toegezien. Nu sprak hij.

— Kom nu eens hier zitten en zeg mij wat er met dat meisje gebeuren moet.

Sibylle, die op een stroozak was gaan zitten, bromde :

— Die meid is ons niet meer van nut, wij kunnen haar niet ons heele leven meesleepen.

— We kunnen haar ook niet de deur uitgooien, zegde Lenz met nadruk.

— Dat komt uit. Het een gaat zoo min als het andere. Dus...

Zij liet den zin onvoltooid, maar Lenz scheen haar toch te begrijpen.

— Wij kunnen dien last niet hebben. Het domme ding zal ons licht verraden ; het wordt alle dagen erger met haar. Het zou goed wezen — hij wierp een veelzeggenden blik op de kom met brouwsel.

— Neen, neen, zegde Sibylle ; meer durf ik haar niet geven, dan kunnen we haar heelemaal niet meer in bedwang houden. Laat mij maar begaan, oude ! Ik zal wel een uitweg vinden. Zij zweeg, want er werden voetstappen op den trap gehoord.

— Dat is Nancy ! zegde de vrouw, langzaam oprijzend om de deur te openen.

Tot hare verrassing echter was het geene vrouw, die zichtbaar werd, maar een man, die fluisterde :

— Sst ! laat mij er in en maak geen lawijd.

Verschrikt week de vrouw terug voor den vreemde en wilde de deur weer dichtslaan ; hij zette er echter een been tusschen, drong de kamer binnen en ging breed staan voor Lenz.

— Wel, vader, hoe gaat het, zeurde hij met zware tong. Ik geloof waarachtig dat ge uw eigen zoon niet meer kent !

— Frans !

Sibylle snelde op den roodharigen jongen kerel toe en staarde hem verheugd, maar twijfelend aan.

— Frans ? Kan het mogelijk zijn ! Gij ?

— Nu, waarom niet ? Ik ben toch een knappe kerel geworden, die zich mag laten zien.

Lenz staarde den teruggekeerden zoon nog altijd sprakeloos en wantrouwig aan.

Voor ongeveer tien jaar was Frans, toen een haardelooze knaap van zeventien jaar, waardige telg zijner ouders, wegens doodslag in de gevangenis geraakt. En nu stond hij plotseling weer voor hen en reclameerde hen als zijn ouders. Nog konden zij het niet geloven, hij was te zeer veranderd. Alleen het roode haar en het onbeschaamde wezen herinnerde aan hem.

— Zou dat werkelijk onze Frans zijn ? bracht Lenz eindelijk uit.

— Ja, het is werkelijk onze Frans ! antwoordde de jonge kerel spottend. Wie zou het anders in zijn hoofd kriigen, familie van u te willen zijn ? Ik ben zoo trotsch op mijn ouders als ik het was op mijn tuchthuisboeien. Hoe zou ik anders de moeite doen, u op te sporen, met de policie op de hielen ? Wilt ge misschien den zoon niet herkennen, die zonder u mogelijk een eerlijke kerel zou geworden zijn ? Nu, veel geef ik er niet om ; ik kan evengoed mijn gang gaan.

Mopperend wilde hij naar de deur gaan ; doch de oude vrouw hield hem bij den arm terug. Op de harde trekken kwam eene uitdrukking, die naar teederheid zweemde.

— Ieder zou u aan de spraak herkennen ! zegde ze met volle overtuiging. Kom, jongen, laat mij u eens goed zien !

Zij draaide hem om en om en hij liet haar weerstrevend begaan.

— Geloolt gij het nu eindelijk ? Zeker alleen omdat ge denkt dat ik geld meebreng. Maar dan zijt ge mis ! Ik zal 't maar dadelijk zeggen ; ik ben zoo arm als Job en als ge mij niets kunt geven behoef ik hier niet te blijven.

Hij schudde de moeder onzacht van zich af en nam het glaasje dat voor Lenz stond.

— Natuurlijk leeg ! bromde hij. Dat had ik wel kunnen denken !

Zoekend dwaalde zijn blik door de kamer, tot hij de kom met het bruine vocht zag. Snel nam hij die van den grond en bracht ze met een tevreden grijns aan de lippen.

— Halt ! halt ! riepen de ouders te gelijkertijd. Drinkt dat niet !

Sibylle wilde hem de kom afnemen, doch met de eigenzinnigheid van een half bedronkene, hield Frans die vast.

Intusschen had Lenz vlug uit een hoek een flesch gehaald.

— Hier jongen, zei hij vriendelijk tot zijn scheldende spuit, dat is beter voor u.

Doch Frans wilde niet scheiden van zijn buit.

— Waarom mag ik dit ook niet drinken ? zeurde hij koppig.

— Omdat... hm !... omdat het gemengd is.

— Ah !

Hij zette dadelijk de kom op de tafel.

— Als gij er wat in gemengd hebt, wil ik het natuurlijk niet. Wat haalt ge toch voor flauwiteiten uit ! Kom, oudje, vertel het mij eens.

Heel eendrachtig zaten de drie nu om de tafel, drinkend en elkaar vertellend wat er in de laatste tien jaren gebeurd was.

— Hoe hebt ge het gelapt om uit de kooi te ontvluchten ? vroeg Sibylle met een trotschen blik op haar eenigen zoon.

— O, gemakkelijk genoeg ! luidde het snorkende bescheid. Wij waren met ons drieën en hadden een vriend buiten de deur.

(Wordt voortgezet).

Maladies de la gorge du nez et des oreilles. Docteur Sonval, médecin spécialiste, RUE DES CHAMPS 31 Liége, consultations de 8 à 10 h. et de 2 à 4 h. le dimanche de 8 h. à 10 h.